

Gang var det jo ogsaa et privat Selskab. Jeg vilde sætte overordentlig Pris paa, om den Tante, jeg har hørt nævne før, men som i Dag er bleven fremfat af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds, nemlig om at lade Stationen blive og kjøre ud til en ny anlagt Færgehavn Nord for Kronborg, som Ministeren naturligtvis har Forbeholdene til, kunde blive gennemført. Naar det ærede Medlem sagde, at han ikke har Begreb just om Tallet paa, hvad det vil koste, men svarede til, at det vilde kun blive en Brøkdelen af det her forlangte for Flytning, Færgehavn og deslige, fastholder jeg dette Sidste. Jeg paastaar, at det ærede Medlem, som er teknisk kyndig i det Spørgsmaal, vilde ikke udtale dette her i Salen, uden at han var vis paa ikke der at gaa paa en Bildmand. Det Spørgsmaal burde maasse finde en alvorlig saglig Overveielse, thi jeg kan jo ikke nægte, at kan det undgaaes, saa er dette rigtigst at slippe fri for en meget stor Mundfuld: 1,637,000 til Flytning af en enkelt Station. Naar vi tænke os Slagelse Station — var det ikke omtrent 1 Million, altsaa det Samme som 40 Banemils Tilskud til Baner i daarlige Egne? — saa bliver man noget mærkelig stemt over de Regler, hvorefter Regjeringen uddeler sine Naadegaver. — Jeg skal ikke komme ind paa andre Betragtninger, ellers kunde jeg have lyst til at gjøre en Sammenstilling mellem de Summer, Ministeren forlanger i Dieblivet til sine Statsbaneanlæg, ogsaa den Rarrighed, der i alt Fald hidtil har været viist, naar det gjaldt om at støtte Anlæg ud over visse bestemte Linier. Det vil vise sig, hvis man anlagde en almindelig Jernbaneplan, der gik ud paa, at Staten anlagde og besøstede, men Amter og Byer i et vist Forhold udstedte amortizable Prioritetsobligationer for en Del af Anlægsomkostningerne til Staten, ville vi for de Summer, Ministeren angiver for enkelte stundom tvivlsomme Formaaes Opnaaelse, faae en ganske væsentlig Forøgelse af vore Jernbaner omkring i Landet, og kunne da anvende dem med nogenlunde Nødsærdighed lige overfor samtlige Statsbeboere, som vi jo overfor alle Klasser og Egne skulle være i lige Grad Talsmænd for. Det vil jeg altsaa henstille; men noget særlig Paatrængende er denne Udgift ikke; ikke anderledes paatrængende end vi meget vel kunne stille Betingelser for at gaa ind paa saadanne Summer til en enkelt Jernbaneforandring, saa at ogsaa vi faae andre Formaal opfyldte til Gavn for andre Steder i Landet, hvor man trænger ganske anderledes til det. — Man siger, at den gennemgaaende Trafik vil kunne besørges

ved Smaafærger; det er navnlig Gods, der tænkes paa, og der vil ikke komme saa meget Gods, at ikke disse Smaafærger ville kunne besørge det. Men hvad i al Verden faae vi saa for den uhyre store Plan lige til Varne-münde, naar der i en uoverskuelig Fremtid ikke behøves befordret mere Gods, end at det — jeg tror det gjerne — kan blive besørget ved en lille Dampfærge ved Helsingør. Jeg anbefaler denne Sag til alvorlig ikke politisk, men saglig Drøftelse. Naar man paastaar, at man vil saglig Forhandling, og man betoner det i et enkelt Foredrag endogsaa mange Gange, kan det ikke gaa an — det er min Paastand — at man alligevel lægger Politisk under Behandlingen af den Slags Forslag. Vi komme til at ligge under ved en saglig Forhandling midt i Provisorietiden. Vi ville altid komme til at ligge under derved, thi Jernbanerne have mange Vanskeligheder endda. Men jeg maa anbefale de Herrer, naar de alvorlig vilde saglig Forhandling, at gennemgaa Sagerne efter deres Natur uafhængig af høitflyvende politiske Planer, selv om de sætte „Jernbane“ foran. Derfor vil jeg anbefale Sagen til Overveielse. Indskrænkede Lovforslaget sig til Dobbelthjør mellem Hellerup og Byngby, kunde jeg gaa med, men skulle vi uden videre kaste ud blot de Millioner, her staa, og paa den Maade, vil jeg meget betænke mig, og vil man hyderligere hænge derpaa en Statsbane, løbende ved Siden af den anden Banen i samme Egn, paa en halv Mil nær næsten parallel, og paa et enkelt Punkt kun 1½ Mil derfra, ellers stadig parallelt løbende, og vil man det for at kunne naae 14 Minuter hurtigere forbi Kjøbenhavn paa Veien til og fra Berlin — det er Mening, at det skal være forbi Kjøbenhavn uden Ophold — thi vil man blive der, gjøre de 14 Minuter virkelig slet Intet, saa ser jeg paa det Stadiet, hvorpaa Jernbanensnets Udvikling her i Landet staa, en bestemt Modstander af en saadan Bestræbelse. Jeg vil ikke gaa med paa den Bildmand.

Sage: Jeg tillod mig ved Finantslovens Behandling at komme ind paa de samme Spørgsmaal, som nu udførlig bleve drøftede af de to sidste ærede Talere, og det kan kun glæde mig, at jeg har faaet Bestyrkelse for Rigtigheden af min Anskuelse ved de meget stærke Udtalelser, der hyderligere ere fremkomne, navnlig hvad den næstsidste ærede Taler stærkt fremhævede, at vi ved at lægge alt for mange Penge i Jernbaner for den gennemgaaende Trafik ubeløstende komme til at arbejde for vore Naboer, og at vi kun bør gjøre det, naar det kan tænkes